

Blikwisseling

Vormelingen uit Lippstadt – als „ontmoeting“ concreet wordt

Op het feest van de H. Dominicus, 8 augustus, kregen we een groep vormelingen uit Lippstadt op bezoek.

Natuurlijk gingen ze eerst Riga ontdekken. Maar dat was niet genoeg! Ze hielden zich ook intensief bezig met de geschiedenis van onze gemeenschap en hebben enkele van onze activiteiten leren kennen. Na de theorie ging de ijverige groep aan het werk bij het opknappen van de kamers voor vrouwen in crisissituaties.

Nu hangt er in de twee kleine kamers mooi behang, waardoor het in de kelder duidelijk huiselijker is geworden. En voor de vrouwen die we straks bij ons opnemen liggen kleine attenties klaar, een welkomstgroet, die met veel liefde werd gemaakt.

Aan het eind van de reis gingen onze blij helpers nog op mini-bedevaart naar Aglona, om met meer dan 1000 andere pelgrims de traditionele viering van Maria Tenhemelopneming mee te maken.

We wensen hen veel „begeestering“ bij het Vormsel!

Keuze afgevaardigden

Bijna is het zover! In februari 2017 komt ons algemeen bestuur met 10 afgevaardigden vanuit de verschillende landen bij elkaar om terug te kijken op de afgelopen ambtsperiode van 6 jaar en voor de komende 6 jaren beleid te schetsen en een nieuw bestuur te kiezen. Bovendien hebben we een heel belangrijke taak te vervullen, namelijk onze constituties, waarin de „guidelines“ voor onze congregatie worden vastgehouden en door Rome bevestigd, te bewerken.

Om tot die afgevaardigden te komen worden er in Nederland, Duitsland, Italië en Letland onder de zusters verkiezingen gehouden, zodat de afgevaardigden de mening van alle zusters weerspiegelen.

Die stemmingen zijn geheim en vereisen dus wel wat organisatie, zodat de lijsten met kandidaten tijdig bij de zusters en weer terug in het secretariaat zijn. Laten we bidden om de H. Geest, zodat we onder zijn/haar leiding de toekomst met vertrouwen gemoet kunnen zien.

... bij het tellen van de stemmen

Bethanië viert feest

Niemand wilde hen, niemand zag de noodzaak van de stichting in. Hoe zouden religieuzen, vrouwen die hadden besloten om als reine maagden van onbesproken gedrag Christus na te volgen, hun leven met voormalige gevangenen, prostituees en ander gespuis kunnen delen en wel zo, dat niemand meer zou kunnen zien, wie waar vandaan kwam? Een schandaal!

Portret van M. Henrica Dominica
uit de kruisgang in Mont

Maar Moeder Henrica Dominica en de drie zusters van het eerste uur konden dat wel. Ze durfden het – een avontuur, want wat hier begon, was in de geschiedenis nog nooit voorgekomen. Geen wonder, dat M. Henrica Dominica tijdens de eerste jaren doodziek was, telkens als er weer een vrouw „met verleden“ opgenomen werd!

Goddelijke avonturen echter hebben hun eigen logica. De wijze waarop Bethanië de barmhartigheid van God verkondigt, fascineert juist tegenwoordig veel mensen, en het graf van Pater Lataste is een druk bezochte plek geworden, waar al menig wonder is geschied.

Gods logica is anders. Er gebeurt, wat niemand voor mogelijk had gehouden. In deze geest vieren we dit jaar de 150ste verjaardag van Bethanië!

Burgemeester Aboutaleb

„Religie kun je niet wegpoetsen. Je kunt niet anders dan denken en doen vanuit je inspiratie“, zei burgemeester Aboutaleb in zijn toespraak in de monumentale Dominicuskerk „het Steiger“ in Rotterdam. „Laat het maar zien.“ „Nederland is groot geworden met op de christelijke sociale leer geïnspireerde wetgeving“, stelde de Rotterdamse burgemeester, die zelf Moslim is en een Marokkaanse achtergrond heeft. „Het is belangrijk om te beseffen hoe diep geworteld en hoe belangrijk dit is. We zijn daar te weinig trots op.“ Nederlanders zouden trots moeten zijn op hun christelijk geloof in God en meer zichtbaar zijn in de publieke ruimte.

In Rotterdam wonen mensen van 170 verschillende nationaliteiten. „We zouden geen integratiebeleid nodig hebben als we nieuwsgieriger zouden zijn naar elkaar“, zei Aboutaleb. Volgens zijn analyse van onze samenleving zorgt de onzekerheid ervoor dat mensen vaak bezig zijn om de welvaart die we hebben te verdedigen en te beschermen.

Ahmed Aboutaleb

De toespraak van Aboutaleb was het hoogtepunt van ruim twee weken festiviteiten vanwege het 800-jarig jubileum van de Orde van de Predikers in Rotterdam, een stad waar de dominicanen bovendien 600 jaar aanwezig zijn.

Groot feest!

800 jaar – hoe kun je dat passend vieren? Door een gevarieerd programma over de hele wereld, van individuele kloostergemeenschap tot grote internationale manifestaties. Het centrale feest voor Duitsland en Oostenrijk vond plaats van 3 tot 5 juni in Keulen.

Het begon met de Vespers „en familie“: alle leden van de dominicaanse familie, d.w.z. zusters, broeders en leken waren daartoe in het provinciaalaat uitgenodigd. Samen vierden de zusters en broeders van de H. Dominicus de vespers en tijdens de daaropvolgende avond verheugden zich over zo menig weerzien.

Maar dominicaan/dominicanes zijn betekent ook altijd: weggaan, de wereld in. Dat gebeurde in de dagen erna: een ceremonie in het Maternushuis, waaraan ook gasten uit politiek en kerk deelnamen en feliciteerden, maar vooral tijdens het feest rond om Sankt Andreas, de kerk van de H. Albertus Magnus, direct naast de Dom. Hier was dominicaans leven om „aan te raken“. We vonden het natuurlijk bijzonder fijn, dat er ook kinderen en jongeren uit onze kinderdorpen in Bergisch Gladbach en Schwalmtal aan meededen.

Er wordt het hele jaar nog gevierd: met feesten, lezingen, concerten overal in Duitsland, en tenslotte de afsluiting in Rome op 21 januari 2017, waarbij ook Paus Franciscus wordt verwacht. Wie meer wil weten, vind informatie onder www.dominikanerorden.de

800 jaar Dominicanen

Nederland kent een rijk programma voor het jubileum van 800 jaar Dominicanen!

In Zwolle waren activiteiten rond „de kroeg“. Hierin stond het verhaal van Dominicus met de herbergier (de heilige sprak de hele nacht om hem te overtuigen van de Blijde Boodschap) centraal.

In Nijmegen werd een studiedag over mensenrechten gehouden met als thema: Zijn zij soms geen mensen? (uit de beroemde preek van Antonio Montesinos in 1511 tegen de slavernij van de Indo's). Fr. Richard actualiseerde dit in zijn lezing: „Elk mens is vrij en heeft een eigen waardigheid. Dat gold voor de Indianen in de 16e eeuw evenzeer als voor gevangenen, vluchtelingen en extremisten, nu.“

In Brielle werd Johannes van Keulen herdacht. In de woelige tijden van de reformatie werd hij samen met de Franciscanen gedood vanwege zijn geloof.

In Voorschoten stond zr. Judith Mendes da Costa in het middelpunt. Van oorsprong Joods trad ze naar haar bekering tot het katholicisme bij de Dominicanessen van Voorschoten in. Zij werd in 1944 in Auschwitz vermoord.

In Zwolle was de viering voor alle Nederlandse leden van de Dominicaanse familie. Een ècht familiefeest met een plechtige liturgie, ontmoeting, workshops, film en theater.

Een heel jaar lang een caleidoscoop van feesten en herdenkingen! Meer informatie vindt u op www.dominicanessenvanbethanie.nl en www.dominicanen.nl

Dagen als een groot geschenk

„De grootste heiligen hebben een verleden, de grootste zondaars een toekomst!” Kortere kun je niet samenvatten, wat Bethanië van het begin af aan wilde zijn en vandaag nog is: een gemeenschap waarin wat in kerk en maatschappij onmogelijk lijkt, werkelijkheid kan worden als teken van het feit, dat in de naam van God niets onmogelijk is.

In veel woorden, gebaren en prachtige vieringen stond deze „intuïtie van Bethanië”, zoals de Meester van de Orde, P. Bruno Cadoré het meerdere keren noemde, in het centrum van de viering van de stichting van Bethanië op 14 augustus 1866. Steeds opnieuw beklemtoonde P. Bruno, hoe zeer de Orde van de dominicanen deze intuïtie nodig heeft.

Twee congregaties, verbonden aan het graf van de stichter, in alle verscheidenheid op weg, om deze intuïtie van Bethanië te leven. Dit kwam op een treffende wijze tot uitdrukking toen allebei de algemene overstes, zr. Pia Elisabeth en zr. Sara, op 14 augustus in de parochiekerk van Frasné, de geboorteplaats van Bethanië, de algemene kapittels van beide congregaties, die het volgend jaar plaatsvinden, bijeenriepen. We dragen de gemeenschappelijke erfenis, niet als last, maar als handwijzer naar een toekomst, die God voor ons bereid heeft. Dagen, die ons allen diep hebben geraakt!

WJD – De wonderlijke reis naar een onbekend „thuis”

Voor het vertrek uit Riga

... met de beker!

„We wachten al drie jaar op jullie! Fijn, dat je er eindelijk bent. De komende dagen is dit jullie thuis.” – en we werden bijzonder hartelijk opgenomen voor het voorprogramma van de wereldjongerendagen, de ontmoetingsdagen, in het plaatsje Charlupia Mala.

Samen met de andere 4000 gasten van het Bisdome Wloclawska en de jeugdige gastvrouwen/-heren hebben we o.a. de geboorteplaats van zr. Faustina bezocht. Zij is de patrones van deze WJD, met als thema: barmhartigheid. Tijdens het parochiefeest zorgden de gastgevers ervoor, dat wij de voetbalbeker wonnen, waar we natuurlijk heel blij om waren. Toen we daarna naar Krakau verder moesten, viel het afscheid echt zwaar.

Gelukkig was alles zo anders, dat we het met niets konden vergelijken. Al op de eerste avond in de stad werd duidelijk, dat er werkelijk van alle uithoeken van de aarde jongeren waren gekomen! Overal op straat zingende en zwaaiende mensen, die kleine souvenirs uitwisselden. In de kerken een niet aflatende stroom van jonge, biddende pelgrims.

En de woorden van de Paus troffen velen recht in het hart – „Laat je niet tot couchaardappelen maken, al zou dat voor veel machthebbers gemakkelijker zijn! – Stel met je leven een teken! Vraag aan God, dat je verliefd wordt op je leven! Weest niet bang om grote dromen te dromen!” Dank u wel, dat u eraan meegeholpen hebt, dat we erbij konden zijn!

Leipzig – dat was super!

De 100ste „Katholikentag”, dat is niet niks. Daarvoor reizen we graag een keer dwars door Duitsland. Het kinderdorp in Schwalmatal rijdt met een grote bus en neemt zeven zusters mee. De jeugd woont in verschillende scholen, wij zusters wonen in de pastorie van onze medebroeders in Wahren. We hebben het heel goed getroffen, enkelen hebben zelfs een bed!

We zijn in totaal met 15 zusters van Bethanië. We hebben een eigen stand op de „Kirchenmeile”, daar verdelen we „Hoffnungs-Lose” (loten van hoop; in het Duits ook: hope-lozen). Elk lot heeft prijs, want bij God zijn er geen loten zonder winst! Onze winst heeft natuurlijk altijd met Bethanië te maken en we komen met veel mensen in gesprek.

Elke dag hebben we ook een kort optreden op een actietoneel, waar we een soort levenslied zingen. De tekst vertelt de geschiedenis van de stichting van Bethanië, het verhaal van een jonge vrouw die onschuldig in ellende terecht komt, daardoor schuld op zich laadt en dan door P. Lataste de genade van de vergeving ervaart.

Omdat we met zo velen zijn, hebben we tijd om zelf nog iets van de Katholikentag te zien. Meer dan 80% van de inwoners van Leipzig behoort tot geen enkele religie. Ondanks dat is de stemming gastvrij en aan het einde zijn we met elkaar eens. Leipzig – we komen terug!

Waldnieler „weet-je-nog-wel“ verhalen

Onze voormalige bewoners vieren de 60ste verjaardag van hun kinderdorp

„Dat is toch niet waar! Klaus, ben jij dat werkelijk?“ „Komt Rosi ook?“ „Jij bent helemaal niet veranderd.“ „Is Hans ergens? We wilden elkaar hier treffen.“

Zo ongeveer gonsde het op 2 juli in het kinderdorp in Schwalmthal-Waldniel in de lucht. Er waren

300 bezoekers aangemeld, maar er kwamen er wel dubbel zo veel, vrouwen en mannen, die hier opgegroeid zijn of minstens enkele jaren van hun kindertijd hier hebben doorgebracht.

Aanleiding was het 60-jarig jubileum van het eerste Duitse kinderdorp van Bethanië. De dominicanessen van Bethanië waren in 1952 vanuit Nederland naar Waldniel gekomen, stichtten een meisjeshuis en bouwden een kinderdorp. Vier jaar later kwamen de eerste kinderen, aanvankelijk in 5 huizen, „paviljoens“ genoemd.

In de loop van de jaren kwamen er ettelijke huizen en woongroepen bij. Nogal wat kinderen bleven wel 17 jaar – andere slechts enkele maanden. Niet iedereen kijkt met plezier terug op de tijd die men hier heeft doorgebracht. Maar op 2 juli kon je toch steeds horen: „Die tijd was de beste van mijn leven. Ik weet niet, wat er zonder jullie van mij geworden zou zijn.“

Het is volbracht ...

Na 13 lange jaren vol met ontelbare problemen, onderhandelingen met geïnteresseerden, gesprekken met de gemeente Venlo en menige verrassing – tot aan de beschermde vleermuizen in het park toe – is het nu eindelijk zo ver: ons Moederhuis in Venlo is verkocht. In mei werd het koopverdrag gesloten. De nieuwe eigenaar wil het huis geschikt maken voor arbeidsmigranten. Er is veel behoefte aan goede woonruimte in de omgeving van Venlo. Het kerkhof mogen de zusters echter ook in de toekomst gebruiken.

Daarmee komt een lang verhaal tot een einde: in 1915 werd het eerste gedeelte van het klooster gebouwd en tot na WO II werd er steeds iets aangebouwd. In de oorlog werd het klooster door de Duitse bezetter in beslag genomen en bij het bombardement van Venlo bleef ook ons moederhuis niet gespaard. Op wonderbare wijze bleef het grote kruis in de kruisgang intact. Nadat het 13 jaar in de parochiekerk van de H. Familie in Venlo heeft gehangen, vond het, dank zij de bemoeiingen van Pastoor Dieteren uit Haelen, nu een nieuwe plaats in zijn parochiekerk. Zo hebben veel van onze zusters het kruis weer dichtbij.

Een symbolisch teken – ons thuis is niet waar stenen zijn, maar waar we Christus ontmoeten ...

Verandering in de Raad van Toezicht

Het is een afscheid met een lachend en een huilend oog: zr. Marjolein (Thorn) geeft na meer dan 11 jaar haar zetel in de Raad van Toezicht van de „Bethanien Kinder- und Jugenddörfer“ af. „Ik heb gewoon te veel andere dingen te doen en kan niet van alle walletjes tegelijk eten“ zegt ze, „maar ik heb deze taak met heel veel plezier vervuld.“

De heer Hauke dankt zr. Marjolein voor haar inzet

In de zitting van 19 juni nam de voorzitter, de heer Hauke, afscheid van haar: „We hebben uw stem altijd gewaardeerd, vooral uw geestelijke impulsen en uw humor.“

Vanaf september is zr. Barbara lid van de Raad van Toezicht.

De andere leden – de heer Hauke als voorzitter, mevr. Hols, zr. Judith, de heer Wittbrodt en Dr. Gebhardt – namen de benoeming voor een verdere termijn graag aan. Een belangrijke dienst voor de kinderdorpen, waarvoor we heel dankbaar zijn!

bankrekening: 57.89.20.042
IBAN NL75ABNA0578920042
t.n.v. Dominicanessen van Bethanië

Dominicanessen van Bethanië

Zr. Sara Böhmer OP · Algemene Overste
Hagenbroek 11 · NL – 6017 RD Thorn
telefoon: +31(0)47 55 69 333
mail: zr.sara@bethanie-op.org
www.dominicanessenvanbethanie.nl

Dominicanessen
van Bethanië

Geloven in toekomst.